

ΑΘΗΝΑ 16 Νοεμβρίου 1973

Ωραία παιδιά με τα μεγάλα μάτια σαν εκκλησίες χωρίς στασίδια
ωραία παιδιά δικά μας με τη μεγάλη θλίψη των ανδρείων
αφήφιστοι, όρθιοι στα Προπύλαια στον πέτρινο αέρα, έτοιμο χέρι, έτοιμο μάτι
πως μεγαλώνει το μπόι, το βήμα κι η παλάμη του ανθρώπου

17 Νοεμβρίου

Βαριά σιωπή διάτρητη απ' τους πυροβολισμούς, πικρή πολιτεία,
αίμα, φωτιά, η πεσμένη πόρτα, ο καπνός, το ξύδι,
ποιός θα πει περιμένω μέσα απ το μέσα μαύρο.

Μικροί σχοινοβάτες με τα μεγάλα παπούτσια μ' έναν επίδεσμο φωτιά στο κούτελο,
κόκκινο σύρμα, κόκκινο πουλί και το μοναχικό σκυλί στ' αποκλεισμένα προάστια
ενώ χαράζει η χλωμότερη μέρα πίσω απ' τα καπνισμένα αγάλματα
κι ακούγεται ακόμη η τελευταία κραυγή διαλυμένη στις λεωφόρους
πάνω απ' τα τανκς μέσα στους σκόρπιους πυροβολισμούς..

Πως μπορείτε λοιπόν να κοιμάστε; πως μπορείτε λοιπόν να κοιμάστε;

[Περισσότερα](#)